

Ade Capitel.

Om Forræderi, Pligtovertrædelser af Feighed og andre Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare.

§ 65.

Den, som i den Hensigt at befordre Fjendens Foretagender eller paa anden Maade at begunstige Fjenden, giver denne Underretning om nogen Deel af Krigsmagtens Styrke, Tilstand, Bevægelser eller Planer, eller om Befæstningers, Krigsfartøiers, Krigsforraands eller andre deslige Gjenstandes Beskaffenhed eller Forsatning, aabenbarer Fjenden Løsen eller Signaler, spionerer for Fjenden eller befordre saadan Spionering, undlader tilbørlig at udføre givne Befaling, giver falske Meldinger, eller undlader at give pligtffyldige Meldinger, fornagler Skyts eller ødelægger andet Krigsvedskab, eller foretager nogen anden Handling til Begunstiggelse for Fjenden, skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Da denne Straf skal anvendes for alt Krigsforræderi, bliver den ogsaa at idomme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderiff Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 66.

Den Foresatte, som bliver bekjendt med et forræderiff Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderiff Foretagende eller Spionering for Fjenden, skal snarest mulig gjøre Anmeldelse derom og derhos, hvis dette ikke kan skee betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søge at forhindre Forbrydelsen. Forsummer han det, skal han ansees med Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde, imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Geller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødfænde, Ugtefælle, Fosterfædre eller Fosterbørn, men disse Personer skulle dog under fornævnte Straf paa anden Maade efter Omstændighederne søge at forhindre Forbrydelsen, og for Foresatte udelukkes ikke Ansvar efter denne §§ første Deel eller efter § 129.

§ 67.

Den, som har været Hovedmand med Hensyn til et tilsigtet Forræderi, kan, om han endog forhindrer Forbrydelsen, ikke vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn, men tværtimod blive paa saadanne Medskyldige i et Forræderi, der afstaae fra Forbrydelsen eller endog forhindre denne, at anvende den borgerlige Straffelovs Bestemmelser om Deelagtighed i Forbrydelser.

§ 68.

Krigsfanger, som ere frigivne paa Væresord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt, og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbejde ikke under 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Væresord, ansees de med Fængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar.

§ 69.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaaer, enten af Feighed først griber Flugten, eller ved Død eller Degn forleder Krigsfolk til Flugt eller tværtimod til at